

ولادت حضرت زینب(س)

اسفندماه

نام: زینب(س)

لقب: زینب کبری، صدیقه

صغرا، عقيله بنی هاشم

پدر: علی بن ابی طالب(ع)

مادر: حضرت زهرا(ع)

مدت عمر: ۵۶ سال

مرقد مطهر: دمشق

۶ هـ ق

تولد حضرت زینب(س) در شهر

مدینه، پنجم جمادی الاول

۱۱ هـ ق

رحلت پیامبر(ص) و شهادت

حضرت زهرا(س)

۱۸ هـ ق

ازدواج حضرت زینب(س) با

عبدالله بن جعفر ابی طالب (برخی

این تاریخ را سال ۱۹ هجری قمری

می دانند).

۴۰ هـ ق

شهادت پدر گرامی شان علی بن

ابی طالب(ع)

۴۹ هـ ق

شهادت برادر گرامی شان امام

حسن(ع)

۶۱ هـ ق

واقعۀ کربلا و شهادت امام

حسین(ع) و فرزندان و یارانش، به

اسارت رفتن و حضرت زینب و امام

سجاد و فرزندان امام حسین(ع)،

سخنرانی کوبنده حضرت زینب در

کوفه و شام و بازگشت به مدینه.

۶۲ هـ ق

وفات حضرت

زینب(س) در

پانزدهم ماه رجب

روز درختکاری

هرکس درختی بکارد

حضرت علی (ع)، پس از رحلت پیامبر اکرم (ص)، چاه‌ها و قنات‌های بسیاری حفر کرد که آثار آن‌ها هنوز در حجاز باقی است و آب گوارایش مشهور است. ایشان با آب آن چاه‌ها، نخلستان‌هایی بزرگ پدید آورد. به‌طوری که توانست هزار بنده را با درآمد آن نخلستان‌ها آزاد سازد و مخارج زندگی فقیران را تأمین کند.

با توجه به آثار فراوانی که درختان در زندگی بشر و سایر موجودات زنده دارند، در دین مقدس اسلام به امر درختکاری اهمیت بسیاری داده شده‌است و همه مردم به این امر خدا پسندانه تشویق شده‌اند. پیامبرگرامی اسلام در این باره می‌فرماید: «هر کس درختی بکارد هیچ حیوان یا انسانی از میوه آن استفاده نمی‌کند، مگر آنکه برای وی صدقه محسوب کنند و پاداش نویسند.» همچنین، امام صادق(ع) در این زمینه فرموده‌اند: «کشاورزی کنید و درخت بکارید؛ به خدا سوگند، مردم هیچ کاری حلال‌تر و پاکیزه‌تر از این ندارند.»

۱۵ اسفند

بزرگداشت خواجه نصیر طوسی

۵ اسفند

دانشمند و سیاستمداری برجسته

هلاکوی مغول و پایان یافتن فرمانروایی اسماعیلیان، هلاکوخان نصیرالدین را مشاور و وزیر خود ساخت، و خواجه نصیرالدین هلاکو را در تازش به بغداد و سرنگونی عباسیان یاری کرد.

هلاکوخان بعد از فتح قلعه الموت و سرنگونی اسماعیلیان راهی بغداد شد. آن دوران **المستعصم بالله**، سی و هفتمین خلیفه عباسی، در شهر بغداد حکومت می‌کرد. خواجه نصیر که در تمام این مدت همراه هلاکوخان بود، کوشید تا هم جلوی قتل عام مردم را بگیرد و هم مانع نفوذ خرافاتی مثل نزول بلا در صورت انقراض بنی‌عباس شود.

۱۰ روز بعد از اینکه بغداد به دست هلاکوخان افتاد، خلیفه در نمد پیچیده شد و آن قدر او را مالانندند تا مرد. خواجه نصیرالدین در سال ۶۷۲ هجری قمری با جمعی از شاگردان خود راهی بغداد شد تا بقایای کتاب‌های به تاراج رفته را جمع آورد و به مراغه بازگرداند، اما اجل مهلتش نداد و در تاریخ ۱۸ ذیحجه همان سال در کاظمین دارفانی را وداع گفت.

خواجه نصیرالدین طوسی، ریاضی‌دان، منجم، فیلسوف و سیاستمدار برجسته

ایرانی است که در تمام امور

کشوری و لشکری مغول، برای

نیل به مقاصد عالیۀ خود دخالت

داشت. تا اندازه‌ای که توانست از

پیشامدها و سختی‌های ناگواری

که متوجه جامعه مسلمان

می‌شد، جلوگیری کند. او

یکی از سرشناس‌ترین و

بافوذترین شخصیت‌های

تاریخ جریان‌های فکری

اسلامی است. وی در زمان

حمله مغول به ایران در

پیش **ناصرالدین محتشم**

قهبستان به کارهای علمی

خویش مشغول بود. در همین

زمان «اخلاق ناصری» را

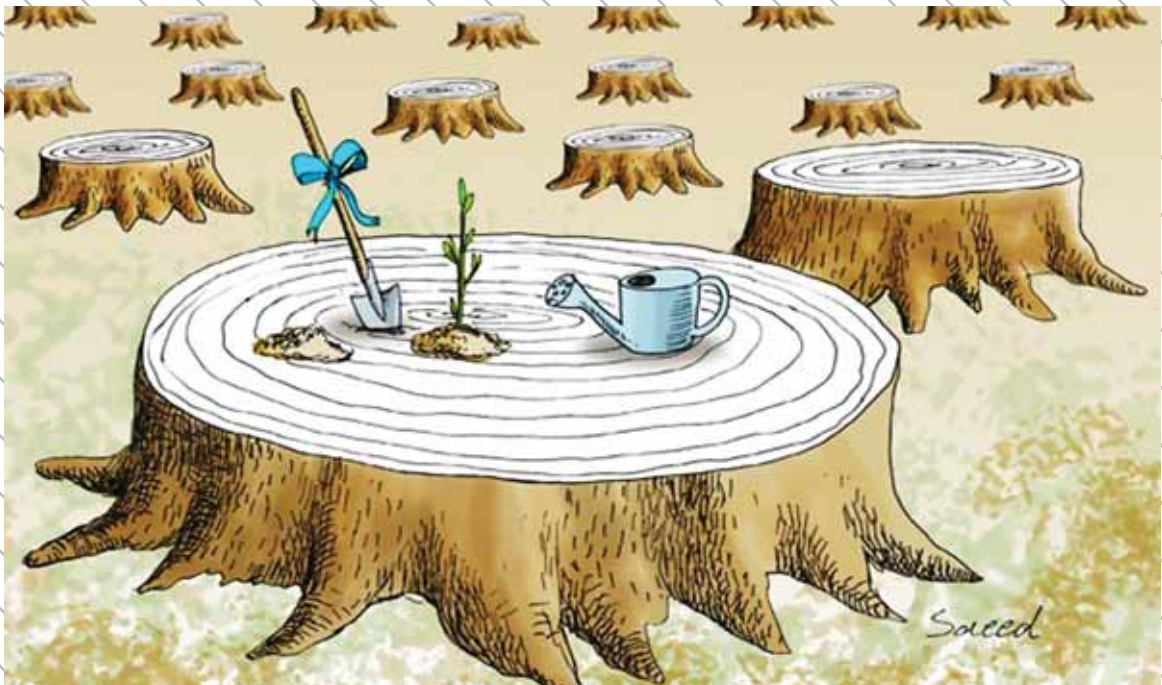
نوشت. پس از مدتی به

نزد «اسماعیلیان» در

دژ الموت نقل مکان

کرد، اما پس از یورش

بزرگداشت دهخدا

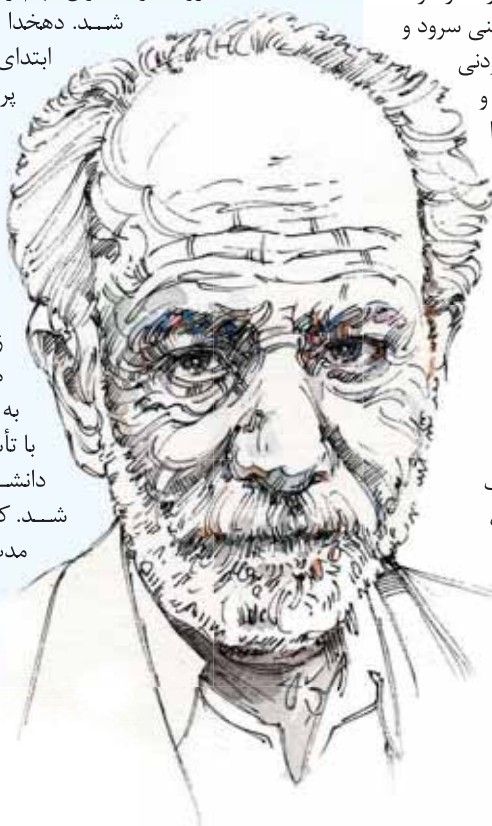
۷ اسفندماه

دخو

علی اکبر دهخدا یکی از مردانی است که او را غالباً با لغت نامه‌اش می‌شناسیم؛ در حالی که لغت‌نامه یکی از آخرین کارهای خطیر دهخدا است. در اوایل نهضت مشروطه او به‌عنوان مهم‌ترین نویسنده روزنامه «صور اسرافیل» شناخته شد. دهخدا یک مقاله جدی سیاسی یا اجتماعی را در ابتدای روزنامه و یک مطلب طنز با عنوان «چرند و پرند» در انتهای روزنامه با نام مستعار «دخو» منتشر می‌کرد.

مقالات چرند و پرند چنان نیش‌دار و پرتیراز بودند که به شکایات بسیاری، دهخدا را به منظور ارائه توضیحات به مجلس ملی فرا خواندند و او به دفاع از خود برخاست.

زمانی که انتخابات دوره دوم مجلس شورای ملی برگزار شد. دهخدا از طرف مردم کرمان به عنوان نماینده انتخاب شد و به مجلس رفت. با تأسیس دانشگاه تهران، دهخدا به عنوان رئیس دانشکده حقوق و علوم سیاسی مشغول به کار شد. کار لغت‌نامه نیز زمانی شروع شد که دهخدا به مدت دو سال و نیم در میان ایل بختیاری به سر می‌برد. در واقع او فیش برداری‌های خود را در این دوره شروع کرد.

بزرگداشت پروین اعتصامی

۲۵ اسفندماه

آرزوی پرواز

در میان زنان شاعر و سخنور، اولین نامی که می‌یابیم پروین اعتصامی است؛ کسی که در هشت سالگی شعر گفتن را آغاز کرد، در نوجوانی اشعار ششیوا و پر معنی سرود و در جوانی به شهرتی باور نکردنی رسید. اشعار پروین بسیار لطیف و شیواست و روان و روح انسان را می‌نوازد. شعر «آرزوی پرواز» را پروین در دوازده سالگی سرود است که بخشی از آن را می‌خوانیم:

کبوتر بچه‌ای با شوق پرواز
به جرئت کرد روزی بال و پر باز
پرید از شاخکی بر شاخساری
گذشت از بامکی بر جو کناری
نمودش بس که دور آن راه نزدیک
شدش گیتی به پیش چشم تاریک
ز وحشت سست شد بر جای ناگاه
ز رنج خستگی در ماند در راه
که از اندیشه بر هر سو نظر کرد
که از تشویش سر در زیر
پر کرد